

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 * 4 *

- I. Paraphrasis Psalmi LXXXII M. Zachariae Wennenezeri
- II. Psalmi Davidici 121. 91. 125. 124. Gregorij Bersmanni.
- III. Oratio de Christo recens nato Joachimi Flemingi
- IV. Lessius Casareus Cyriaci Herdesiani sup obitum Rudolphi Imperatoris
- V. Soteria Dn. Johanni Georgio Saxonum Duci Academiae Wittebergensis.
- VI. Votivus applausus Dn. Htz: Principi Ansalino administrationem principatus Cisalpinii suscipienti Frederici Theodori Gorlicio
- VII. Theophrastus in qua ad Dn. Augustum Principem Ansalinum Romazis causa servestam nerezum M. Petri a Jera.
- X. Epithalamium Marci Frederici Wendelin ad Dn. Augustum Ducem Brunovicensis.
- II. Epithalamium ad eundem principem Jani Cremeri.
- III. Ecloga Gregorij Bersmanni Rudolpho Principi Ansalino sponso scripta.
- XI. Theophrastus in qua ad Dn. Rudolpho Princ: Ansalino scripta a Collegis Scholae Servestanae.
- XII. Epicedium in obitum Dn. Rudolphi Princ: Ansalini Abrahami Cremeri.
- XIII. Strena Poetica Christophori Heroldi.
- XIV. Querele Saravintonis et Biomeae.
- XV. Gregorij Bersmanni in pontem sablicium Desuensem Carmen Graecum.
- XVI. Joachimi Flemingi Piculum Scholasticum.
- XVII. Abrahami Vbici Diagrapha Laboris Scholastici.
- XVIII. Coronis Collegio Disputatorio et Oratorio imposita.
- XIX. Typus Depositionis Scholasticae Frederici Widebrani
- X. Bulla Amuletum M. Bloey.
- CI. Oda honoribus Dn. Danielis Burchardi Dn. Johannis Christophori Hartmanni. Dn. Philippi Meudligeri. Dn. Matthaei Coleri Doctorum scripta.
- XXII. Gratiarum Actio M. Johannis Copperij post Magistrum autum pronuntiata.
- XXIII. Epigramma in Cerevisia Servestane Danielis Burchardi.
- XXIV. Dehortatio a Calumnias
- XXV. Germania ad Principem epistola Ad: Martino Pratorio.
- XXVI. Votum Scholae Vesaliensis
- XXVII. Theophrastus in qua ad Dn. Johannem Stunium.
- XXVIII. In honorem Magistrum Dn. Johannem Gualtero
- XXIX. Trinita Jeverum M. Christiani Galli Italosaxoniae.
- XXX. Adami Forweroy Frederici Strenis Ernesti Wulstorgij.
- XXXI. Eorundem
- XXXII. Juvenum 37. M. Theophili Carisseri
- XXXIII. Johannis Cremeri.
- XXXIV. In honorem Notarii Valerij ni Gelani.
- XXXV. Strena anagrammatum quadrifida Christophori Heroldi.
- XXXVI. In nuptias Dn. Wolfgangi Amlingi 4. V. D.
- XXXVII. Eiusdem Johanni Nicolai May.

ACCLAMATIONES VOTIVÆ

Pro

LAUREA APOL-
LINARI,

Publicâ solemnitate

IN ILLUSTRI LYCEO MARCHICO

à

Viro Clarissimo & Excellentiss.

Dn.

M. JOHANNES SCHOSSERO

RHETORICES P.P.

Amplissimi Philosophorum Ordinis p. t. Decano
Spectabili & Seniore venerabili

COLLATA

Viris doctrinâ & virtute præstantiss.

Dn.

ADAMO FORWERCIO Bernburgensi

&

ERNESTO WULSTORPIO Servesta,

Anhaltinis,

Nonis Octobr.

Anno Æræ Christian. M DC. XIX.

REPRESENTATÆ

Ab

Amicis, Popularibus, Commensalibus.

Typis Nicolai Voltzij exscriptæ.

ACCLAMATIONES VOTIVE

L. AUREA APOL
LINARIA

In Augusti...
Publici...

M. JOHANNES SCHOSSERO

Rhetorice...
Amplissimus Philosophus...

COLATA
Pars doctrinae...

ADAMO FORWERGIO BERBURGIO

ERNESTO WESTORPIO SCELTA

Annus... M.D.C.XIX
Ratisbona

Amplissimus Philosophus...

DE INFULA PHILOSOPHICA

Præstantiss. Dn.

ADAMO FORVVERCIO,

Commensali suo.

CUM riget ancipiti tristatum frigore cœlum,
Ruricola obtuso, vomere scindit humum,
Arva fodit, campis ferit hordea, tempore ut æstus
Falciferâ Cererem possit adire manu.
Evax, antiquis naturæ vertitur ordo,
Postremum, primum quæ tenuère, tenent.
Vertit Adamus agros æstiva luce, sed horâ
Autumni, curva semina falce legit,
Sedulus exercet, non rustica rura, sed agros
Aonios scindit, Pieridumq; solum,
præparat, haut stiva, ferro, vel corporis armis,
Vomere sed gnævæ sedulitatis arat.
Flaminis hinc semen, dat spiritualia dona:
Talia namque metit, qualia quisq; serit.
Ergò age, FORWERCI, vestitos messibus intra
Hortos Hesperidum, ac aurea mala cape.
Protoplastus Adam decerpit mala, sed eheu
Sese cum natis trufit in omne malum.
Talis Adamus eris minimè: nam danda fororum
Aonidum, capiti laurea ferta, tuo.
Laureolam meritò SCHÖSSERUS porriget, inde
Cæsariem, Sophias infula rubra teget.
In Domino gaude, Myrtho fælixq; triumphans
Ad Dian Sophian, nunc ad aperta via est.
Ex animo vero, tantos tibi grator honores
Sintq; salutiferi, pectore & ore precor.

Εὐνοίας χόρην ἠγαυροῦ ἠγαυροῦ

Johannes Hütterodius

Esvegensis Hassus.

A 2

IDEM

IDEM
Doctissimo Dn.

ERNESTO VVULSTORPIO
AMICO SUO.

R Eddere cuiq; suum, monet Ethnicus ille Magister,
Docente sacro Codice.
Solvere vectigal, cui vectigalia, honorem,
Cui conferendus est honor.

Cui tribuendus honor, quæras? virtutibus inquam,
Ac virtuosis omnibus.

Præmia nam soli virtuti talia sunt:
Scilicet, honos, adorea.

Quis tibi, WULSTORPI, tribuendos esse negabit
Σοφῶν honores maximos?

Non mage quis manibus tales ambabus honores
Suapte sponte conferet?

Dico, Tibi, Clariæ qui gemmula clara catervæ,
Dignusq; tali nomine.

Tu quasi virtutum generosa quadriga, trahenda,
In verticem Parnasium,

Castalium ad fontem ducêris, ad ardua Phœbi
Apollinis palatia,

Hic tibi, SCHÖSSERUS, cana nive tempora sparsus,
Musarum Apollo Marchicus,

Præmia virtuti tribuet tribuenda, reponens
Tuum Tiaram in verticem.

Scilicet, humanæ Sophiæ appellabere Doctor
Sophiam paratus ad DEI.

Gratulor ore pio: faveat cœptis, benedicat
Tuis Jehova honoribus.

EISDEM.

E I S D E M.

EST aliquid, signis cœli gaudere sereni
 Propitijs, Cœlum sidera dia rotat:
 Est aliquid claro nasci de stemmate prolem,
 Hæc sæpè infauſto ſed pede progreditur:
 Majus at à primis ſi ſe demancipat annis
 Aonidùm ſtudijs, Palladis arma colens.
 Ingenuas etenim didiciſſe fideliter artes
 Anchora in aduerſis rebus adeſſe ſolet.
 Artibus ingenuis quaſita eſt gloria, crasſum
 Ingenium ſtudijs excoluiſſe, ſat eſt.
 Lampade Phœbæa Claris non præmia deſunt:
 Poſt mortem doctos ſplendida dona manent.
 Sic eſt. Sudores tandem comitantur honores
 Anne labore, Paphi conciliantur opes?
 Reſpatet exemplis. ERNESTUS Phocidos hortos
 Expatians capiti myrtea ſerta refert.
 Non equidem invidit FORWERCIUS ipſe, ſodalem
 Miratur, Phœbus cui citò verba dedit:
 Pallas diſtribuit meritis ſtipendia digna,
 Digna procis ſophiæ præmia Phœbus habet.
 Præmia digna illis dantur, qui caſtra Sophorum
 Arripiunt, ſtudijs indiligando bonis.
 Præmia virtuti ſuccedunt: parta labore
 Myrta decent, Sophien qui coluère ſacram.
 Vos quia voluiſtis doctorum ſcripta virorum
 Sæpius; hinc vobis delphica vitta venit.
 SCHÖSSERUS Clarij diſpenſat munera montis
 Præmia doctorum frontium amica, bederas,
 Unde novi tituli vobis ſurgunt & honores:
 Hæ ſunt diuitia plebs ſtudioſa tua.

*Maeste animo FORWERC I esto virtute secundus
ERNESTE & patrio commoda ferte foco.
Ornate indeptam propenso Numine spartam
Sic JOVA bonitas multa fluente feret.
Fama incrementum capiat vulganda per oras
Vestras, vester honos floreat & vireat,
Gratulor. Ex animo precor ut mea vota volente
Adcrescant, JOVA, & gloria vestra diu.*

Faustissima congratulationis
ergo

Bartholomæus Fabricius SIL.
accinebat.

~~~~~
Qui vobis tantos ego non gratarer honores,
O Juvenes patriæ charo mihi nomine juncti:
Namq; in bicipiti quamvis non membra levarim
Parnasso, & sacro biberim de fonte liquorem,
Attamen haut possum, quin dulces inter olores
Anser ego strepitem, & vel votis talia præstem,
Tympora cum vobis decoret Phœbéa Sophorum
Daphnis, quis tantâ non certet laude beatos
Tollere carminibus radiantis ad æthera cœli?
Namq; velut virtus quamvis pulcherrima merces
Sit tibi: condigno tamen haut sine honore nitescit,
Splendidior gemma est, quam circulus aureus ambit,
Veste vir ornatur, Phaleris splendetq; caballus:
Sic vos Aonidas quamvis, & castra secuti
Palladis, insigni viguistis laude Sophiæ,
Attamen & vobis hinc laudis adorea venit,
Quod, Laurum, Sophies donarit Bacca Brabejum,
Solemniq;

Solemniq; modo perfecerit inde MAGISTROS,
Maſti hac laude Viri-Juvenes, felicibus auſis
Accipite hanc ſpartam atque animo exornate virili
Nominis in laudem Jovæ, Patriæq; ſalutem.

Gratulabundus

honoris & moris

ergò

adpoſuit

CONRADUS GERHOLDUS

Serveſt-Anhaltinus.

D*iversos diverſa juvant. Hinc acer in armis
Miles, ut accipiat funeſti premia belli,*

Surgit, ne quicquam valide certamina claſſis

Horreſcens. Aliis labor eſt configere cervos.

Flectere ludus equos aliis. His grata volucrum eſt

Præda. Aliis valido terram proſcindere aratro

Eſt cura. Vertunt clavum. Certare paleſtrâ

Incumbunt alii: Fiſcellam texere junco:

Scrutari nidos: vel vimine fallere piſcem

Turpis avaritiæ, nullo virtutis amore.

Æſt ò ſpes miſeras hominum, ſolatia vana!

O curas hominum, quantum eſt in rebus inane!

Vos mage felices: Vos terq; quaterq; beati,

Inſignes virtute viri, florentibus annis,

Queis meliore luto ſinxit præcordia Titan!

Muſæ veſter amor: Sanctarum cura ſororum

Mentibus inſedit, quò vel ſub nocte ſilenti.

Quando feſſa juvat membra indulgere ſopori,

Pervigili dextrâ verſetis dicta Sophorum.

Hinc ceu denſa ſolet corpus ſectarier umbra,

Gloria virtuti comes eſt: Hinc digna laborum

Premia

*Premia compensat Musarum rector Apollo.
Magna decent magnos: Magnis vos donat Apollo.
Ergo exoptat & messis nunc carpite fructus;
SCHÖSSERUS magnus magnos quos præbet honores.
Vivite felices, Christo servite; Novumq;
Quotidiè crescat NOMEN. Sic ritè valete.*

Honoris & amoris

ergo

applauderat

Johannes Majus Cassellanus Hassus.

Surgentes video splendenti lumine mentis,
Queis labor hoc meruit præclarum culmen honoris,
Ut sint doctores in sacra Palladis arce.
En commensales surgunt ex ordine nostro
ERNESTUS WULSTORP, ADAM FORWERCIIUS æque,
Præ nobis fulgent speciosa laude Magistri,
Gratulor idcirco tanto vos nomine dignos,
ADAM fausta tibi simul ac ERNESTE precabor,
Vobis aspiret cœlesti lumine Numen,
Ut quod promicuit nobis sub tempore nostro,
Servetur lumen pastorum mente serena,
Ne falso semper succumbant vera cachinno,
Aut sermo placidus turbetur voce loquaci.

Honoris & benevolentia

ergo

Casparus Prætorius Putlitzensis
Marehicus.

His; sed ab adverso stetit & tua signa vicissim,
Lustravit claris lux tua luminibus.
Principis emânans in alacrem gratia servum,
Prima voluptati delicioque fuit.
Munîa quæ graviora geris, quæ ritè ministras,
Et labor iniuncto deditus officio.
Indè decus latè fulgens & gloria 'parta
Quæ propè virtutes ceu comes ire solet,
Dicta Deo pietas, mens non nisi recta, merum, Cor,
Os, teres, & nullo vulnere læsa fides,
Musica difficiles obtundere idonea curas,
Quam fidibus pariter percolis & labiis:
His ic̄ta est stimulis teq; & tua vota secuta,
Legitimis hodiè subjuga foedoribus.
Disce quid obtineas; donum Theodora Deorum est,
Sed Maria ex aliquâ nomen amaritie,
Quod-sit-cunq; , tuum est animo perferre virili,
Et de propitio non dubitare DEO.
Aufferet è medio noxas , meliora rependet,
Quas, decet, usq; boni consuluisse , vices.
Intereâ similes numerabis utriq; parentum,
Dorotheos foetus atq; Valerios.

*Ioannes Försterus Med.
Reip. Cothenaarum.*

VI.

I mihi, si, VALERI, non fraudi audita referre,
Dicere gestirem thalamo non absena vestro:
Cùm patrius Princeps, Ianus cū fratre Georgus
Rudolpho venatum, ut mos heroibus, iret:
Teq; tuo officio fungentem rite videret:

B

Fronte

Fronte serenata aspiceretq; , & quæreret ultrò:
Quando erit, uxorem ut ducas & age fare Valeri!
Visus es ipse sub hæc demisso lumine fari:
Inclyte Teutoniæ princeps! quo sospite, nunquam
Res ego Anhaltinas lapsas fractasque fatebor!
Seria si ioco, heroque licet componere servum,
Tunc Monagi choreas ducunt cum præfilit Abbas,
Et Domini exemplum decet observare ministros.
Sicne igitur Monagi saltant, cum præfilit Abbas?
Dic age, dic sodes, facunde, jocunde VALERI!
Siene, inquam, in vulgus manant exempla regentum?
Ut, quoniam Ascanius divino numine Princeps
VVelforum illustri duxit de stirpe maritam;
Tu quoq; quem scribendo dextera, Musa canendo,
Quem spectata fides, quem tuta silentia rebus
Præstita secretis commendant Principis aula,
Protinus associes consortem foedere vitæ,
Omnes quæ tecum fatis felicibus annos
Exigat, & pulcrâ faciat te prole parentem.
Te natale solium non fovit; patria civem
Non curat; quanquam, ô, quæ curat patria civem?
Te pater & mater liquere tibi; imò parentum
Nomen inane foret; nisi anus, vidua, unica MATER
Non sperata sui veniens ad gaudia nati,
Seq; suumq; genus tantâ procerumq; ducumque
Cincturum videat circumfusumq; coronâ,
Interea omnipotens te hominâ PATER atq; Deorû
Asserit ipse, suæ fidei curæq; relictum,
Patronos urbem, patriamq; novam, atq; parentes
Uxoremq; tibi cunctis, fundum atque penates
Accumulans; dum te clementi lumine Princeps
Respicit Ascanius, dioc; favore tuetur.
Quid levius PENNA? calami quid vilius alga?

Multos

Multos penna tamen secum tellure levatos
Sublimavit agens, vexitq; per ora virorum,
Dotibus eloquii claros, fandiq; potentes;
Hæc sunt hæc divi Maje talaria nati,
Quis Deus, & numen sanâ ratione modoq;
Quilibet esse potest, hominum servator & ultor;
Seu linguâ valeat, seu rem decernere scriptis,
Sic petitur cœlum, non, ut super additus Ossæ
Sidera Pelias pulset trepidantia vertex.
Pennaq; ovat, metuens solvi: post fata superfl'es
Penna velare facit, terras, mare, & æthera tranans.
Pennigeris etiam gaudet Deus ipse ministris;
Præcipue Sponsam docti manus æmula SCRIBÆ
Davidico Sponsæ commendat carmine Christum.
Hoc opus est tantum, MEDIVM tenuisse reductum
Vtrinq; errorum; ut ne humili nimis aut nimis alto
Ire gradu optemus. Multi resare videntur
Propter humum, tuti nimum timidiq; procellæ;
Quo malè Grammaticum passim audit nomine vulgus,
Ausum vix humili plumas extendere nido,
Vix præter calami crenam, Alpha & Beta professum.
5 Icaros auti quidam tentare volatûs,
Ulteriusq; globum Lunæ, Titaniaq; astra,
Remigio alarum confisi, & præpete nisu,
Altius, heu, carpere viam, arcanisq; Deorum
Admissi, indociles digito compefcere labrum,
Tantalios sitiêre lacus, miseriq; dederunt
Audacis facti poenas, pennasq; relapsi
Ah! nimum serò deploravere solutas,
Quàm vellent trivisse rutrum, durosq; bidentes,
Tribulaq; stivasque; & iniquo pondere rastros!
Fata obstant, nec habet Fortuna noverca regressum.
Felix! qui summum pariter vitavit, & imum,

B 2

Inter

Inter utrumq; means, extremaq; damna refugit.
Qualis tu medio volitans tutissimus ire
Hactenus es solitus, cursum moderantibus astris,
Maeste animo, quem rarus habes! & quod facis ultrò,
Fortunam reverenter habe! cole sacra, fidemque,
Ac Domini exemplum, longo licet intervallo,
Sectare, & porrò, quâ fas, imitare decenter,
Tâm certiq; Ducis vestigia pronus adora,
Sic Thalamus Calamusq; tibi, sic FINIS ut orsa
Se fortunatim, feliciter, & bene vortant.

*Albertus Voitus Corrector
Schola Servestana f.*

V I I.

Micat è cunctis PROPORTIO grata creatis:
Certa lege, tribusq; modis, hoc quicquid in or-
be est

Quæ constare sibi docet & durare magistra,
Non nisi cum interitu rerum lædi potis, & quæ
Læsa facit fursum terri omnia, cuncta deorsum.

Sed nec ARITHMETICÆ debentur prima, nec illi
Quam describendi terram doctrina sequuta est,
MUSICA sola nimis non est disiuncta, nec æquat
Omnia, sed reliquas quasi temperat, inde BODINO
Paret, quæ socia est, humanæ regula vitæ.

TV quoq; qui sociam vitam, Philomuse VALERI,
Valde probas, Nympham propriam TIBI iungere voto
Quippe paras stabili sociam, non impete vano
Hæris, at harmonicis ducis rationibus aptam.

Nulla TIBI in parili, in cantu TIBI nulla voluptas
VNISONO,

VNISONO, ceu Bartholomæi ad festa Lyristæ
Hic strepitant, nomen queis turba GREGARIA plebis
Cum mercede dat, exactis SERVESTA quiescit.

QVINTA quidem licita est nosti, sed SÆPIVS vti
Musica lex vetat, auditus quoq; respuit acer.

TERTIA quæ superest, hanc hanc tenuere beati,
Illa sui similes voces præcedit, abusus
Nescia, siue BASI sit proxima, siue remotè
Octavam DECIMA & Quintam transcendat in altum.
Hanc tu præ reliquis, si quod FINALE meretur
Omnia tunc bona sunt, formandum est, sæpius audis.

Hac ratione habita TECVM TV, corporis alti
Electum corpus voluisti, TERTIA quod sit
PORTIO iusta TVI, fallor, quod parte tenellum
Excelsus superes tanta. Hoc cantare frequenter
Et pulsare fides hoc FINE, ut gratior esset
Quæ Venus atq; TVIS membris accommoda, scires?
Sic excusaris. Sed Te inferiora secutum
Prodis, & haud dubiè adjicientur plura recenti
CLAVI siue TONO, donec perfecta resultet.
Musica, grata DEO, mortali accepta, parentem
Quæ TE laudet & auctorem, quæ cœlite dignum
Reddat, & HARMONIÆ superæ annumerarier omnes.

Sic TV, sic TVA, sic si qui nascentur ab illa
FINE bono, sed quisq; suo, omen inesto, fruantur.

Julius Etzlerus.

V I I I.

Aud Ego quorundam rectâ sine mente ruentum
Læva probem, non læva probem de Illustribus Aulis
Iudicia ex proprio tractantum quæq; cerebro.

B 3

Quos

Quos tamen ignaros videas hominumq; locorumque
Ignaros morum, quos Aulica vita requirit.
Queis vitæ quodcumq; genus concedere, quantum
Quas videas coelo stellas fulgere sereno,
Splendori Solis cunctas concedere, certum est.
Hos, inquam, Aularum mores virtutibus amplos
Omnibus, hincq; viris Magnisque Bonisque probatos
Injusti Rerum censores turpiter audent
Taxare, & falcem in peregrinam mittere messem.
Atque hinc, verè olim quæ de Gentilibus illis,
Qualis nempe Neronis, vel Caracallæ erat, aulis
(Aulis non-aulis sine vero Numine caulis,
Vivere ubi bibere est, ubi Bacchus idem quod Apollo,
Doctor ubi coctor, jus est jus, atq; bilanx lanx)
Lucanus cecinit, conficto reddere sensu
Non dubitant, illa huc torquentes: Exeat aulâ,
Qui vult esse pius. Verùm minus ista Poetæ
Propositum spectare scopum, quis, quæso, negarit,
Sicq; mari terram, coelo miscere profundum?
Namq; ibi quot lateant mala, quantis fraudibus Aulæ
Gentiles scateant pateantq;, intacta relinquens
Prætereo, quid enim nec quicquam ingrata revolvam?
Quin sequar interea Regesq; Ducesq;, Iehovæ
Cura quibus Verbum est, quos sacri Numine Flatus
Non cæco tantùm Rationis lumine ductos
Ordine quæq; suo mandare, vetare videmus.
Ingrediare igitur, quæso, ingrediare beatas,
Quisquis es, horum aulas, nec quicquam offenderis unquã,
Dicere quod possis haud omni ex parte beatum.
Arce sedet Pietas, Virtutes ponè sequuntur
Quot sunt cunq; omnes, quas supremum obtinet inter
Iusticia alma locum, sine qua nec Principis Aula
Nec populi aut urbes in honore & flore vigerent.

Hæc

Hæc igitur Virtus, Virtus hæc maxima (Mundus
Qua sine non-mundus, Caula Aula vocanda) supremum
Atq; locum proprium in generosis obtinet Aulis.
Primus adest Princeps reliquis dux omnibus unus,
Ad cuius nutum Illustris componitur Aula;
Consilio sequitur quem docta corona virorum
Ordine Magnorum, Sapiens Sanctusq; Senatus:
Qui, quod cuiq; suum est, tribuunt, adimuntq; vicissim:
Quod non est, æqua lance omnia distinguentes.
Iusticiam sua quæq; locoque & tempore virtus
Subsequitur, quarum si illustres saltem ego strictim
Enumerare velim, haud mihi verba tot, haud mihi charta
Sufficeret, quarum tot sunt, quot Pontus arenas
Volvit, quot picto cernuntur sidera coelo.
Tollito nunc Aulas illustres tollito, Solem
Mundo sustuleris, quo cuncta movente moventur!
Sed quò progredior? Quod res est, dicere pergo,
Illæ magnificis dignæ sunt laudibus Aulæ,
Aulici vbi exemplum Regisq; Ducisq; sequuntur.
Quod tu, (quà Dominis fas composuisse ministros)
Ritè facis, VALERI, Illustris secreta recondens
Principis Anhalti, Magnorum & gesta virorum,
Namq; RODOLPHVS vbi Princeps Duxq; Ascanis oræ
Illustri de stirpe satam natamq; Deorum
DOROTHEAM-HEDVVIGEN Forma & virtutibus am-
Insignem, patriæque eductam moribus Aulæ (plis
Connubio sibi coniunxit propriamq; dicavit:
Idem DOROTHEAM-MARIAM tibi, more puellam
Haud equidem, sed amore tuam, mox more futuram
Conjugio, Illustris Servestæ in Principis Aula
Magnorum in Procerum conspectu, jungis honesto.
Quid laudes huc ergò tuas, quid dona Mariæ
Virtutesque iuuet multis subiungere Sponsæ,

Quas

Quas non urbs Sorabum modò, verum Aula ipsa probavit.
Unicum adhuc, Magnus quod fecit Horatius, addo,
Principibus placuisse viris non ultima laus est.

*Petrus à Ithena Serve-
stanus.*

I X.

VIR SALVE nove, tempus adest, quo numine di-
A rcta tori dextro federa Sponsus inis, (vum
L æta igitur ferat hoc ut præsens gaudia tempus,
E st te fas humili corde rogare Deum.
R eadè igitur votis animo, linguisq; faventes
I ungunt vota tuis cum precibusq; preces.
V erum sum quoniam vero tibi iunctus amore,
S ic ego vota tibi nec mea abesse sinam.
R em facis acceptam, thalami quod fedus inire
V is sacrum sacri, qui regit astra, Deo.
D ulce tori fedus sanxit, quare ille probabit,
I mperium mundi qui sine fine tenet.
E st hinc cum precibus tentanda cuilibet hæc res;
G ratus namq; DEO sunt odor ulque preces.
E t nisi res hæc sit precibus suscepta pudicis,
R itè potest nemo faustus & esse pius.
V ellet cum Patriarcha suum dimittere servum
S anctus Abram patriæ regna in avita suæ.
C oniugem uti gnato ex consanguinitate pararet,
V ota precesque suo nuncupat ille Deo.
M issus (ait servo) tibi cœli è culmine celsi
S idereo adsistat duxq; comesq; viæ.
P rimitus & compos voti Isaac, posset habere
O ptatam ex patriis ædibus, opto, viram.

Non

Non mora, fidus heri, ceu sint sua, iussa capeffens
Servus lata suo pectore vota facit,
Ambulat, & quaerens iussis imponere finem
De properanter heri tecta adit alta sui.
Omnia fausta Pater, mater, fraterq; precantur
Rebecca, ad sponsum quando abit ipsa suum,
Omina non ventis data sunt nec vana fuere
Talia, at eventus vota habuere bonos:
Hic certe est doctus propriis eventibus Isac
Excelso curae facta fuisse Deo.
Ast salvus remeans Dominiq; allapsus ad aedes
Matronam servus sistit herilis hero:
Aureus ut gnati sit amor faustusque, minister
Rursus sollicitat corde precante Deum.
Iam quid praeterea memorem? sic ipse Tobias
Ad thalami tædas omnia fausta tulit,
Almoden sanctâ prece, cum suffimine pellens
Fecit, ut angelica tutus abiret ope.
Iam, pie sponse, etiam (nam fas ego duco) **VALERI**
Nunc tædas læto gratulor ore tuas.
Et precor ut vestro, cui sunt connubia cura,
Coniugio Christus dexter adesse velit.
Vtq; fuit praesens tædis, quas Cana palustris
Miraclo visa est concelebrare novo;
Æmoniumq; bibit, Christi, nova munera, Bacchi,
Omnein quem laticis suppeditavit aqua,
Sic etiam sponsis his dexter adesto novellisq; bibi
Vtq; precor semper sit sine felle domus.
Innumeros numerent illi, fac, suaviter annos,
Vtq; ferat castus pignora multa torus.
Alitibus, socii qui damnat iura cubili,
Turpes carni voris praebet ille dapes.

D enique quas iam nunc ego vero pectore fundo,
(I pse etenim potis es) perfice Christe preces.
E rgò dilecta cum Sponfa Sponse valeto,
S ymbolum & integri hoc carmen amoris habe.

Christianus Faber Cothenus.

Ερεός. Χον ejusdem auctoris.

Valerlo nVpsit Dorothea à Fine VenVfia,
Vt Vasto TaVrVs Martll ab aXe nltet.

X.

Onnubialis amor typus est arctissimi amoris,
Quo CHRISTVS ipse diligit Sponsam suam;
Nomine quæ sancto ter sancta ECCLESIA sanctis
Vocatur & sanctos requirit incolas.
Namq; suæ sponsæ ceu sponsus flagrat amore;
Sponsiq; sponsa amore flagrat unice:
Sic ardetq; suæ sponsæ, ardebitq; perenni
Amore CHRISTVS, Filius Dei vnicus.
Ceu verbis inter sese sua foedera casti
Arrhisq; firmant mutuis bene coniuges,
Quæ divulsus amor citius non solvere possit,
Mors hæc priusquam solvat, hæcq; dissipet:
Sic verbo ipse suo, gemino sic foedere CHRISTVS
Fidem suæ sponsæ suam dat cœlitus;
Copulat hancq; sibi, firmo hanc sibi iungit amore,
A vite vt instar palmitis dependeat,
Omnia coniugibus ceu sunt communia, quicquid
Habent boni, cari atq; rari possident:
Sic quoq; sic CHRISTVS, quicquid carivè bonivè
Habet, fovet, dicatq; id omne Ecclesiæ.

Ccu

Ceu natas natosq; feracia pignora lecti
Feracis, ipsi coniuges dant plurimos;
Sic Evangelii CHRISTVS sibi voce perenne
Collegit agmen, colligitq; & colliget.
Provida ceu Nuptam defendit cura mariti
Nec dira duræ fortis hos vis segregat:
Sic regit atq; tegit, sævo sic turbine rerum
Servat suos CHRISTVS nec illos deserit.
Ceu nihil est odio maius zeloq; mariti
Sacrata frangi iura cum cernit tori:
Sic quoq; perfectis odiis Deus arbiter odit
Qui Numina colunt picta, ficta nomina.
Omnia quæ poterunt proponere rectius illis,
Queis dulce Matris, queis Patris nomen placet.
Ergò facis rectè, præstans virtute VALERI!
Quod te cupis connubio iam subditum,
Associasq; tibi Sponsam, uer omnia sponsam
Carissimam, bellissimam, lectissimam.
Cuius inauratos optet sibi Cynthia crines,
Decusq; frontis appetat vel Cypria.
Cuius fideriis contendunt lumina stellis,
Cuius labella dulciora Nectare.
Cuius Sithoniam superant albedine dentes
Pruinam, & ora pulchriora sunt rosis.
Quam Genus atq; Venus decorant, quam gratia linguæ,
Quam mentis ornant, quamque dotes corporis,
Quam probitatis amor, studium quam jactat honesti,
Quam prædicat vitæ atq; morum suavitas.
Denique iam paucis complectar ut omnia verbis.
Quibus superbit Sponsa, VALERI! tua.
Virtutis speculum, speculum est Pietatis, & vnum
Te elegit, vnum te maritum diligit.

C 2

Quare

Quare age, DOROTHEÆ. MARIÆ brachia collo
Circunda, & huic foli fave, solam fove.
Rebus in adversis huic sis quoq; dulce levamen
Solamen & vitæ suæ sis vnicum.
Hæc q; tibi semper sit pergratissima coniux
Iuxta q; summum cara sit tibi Deum.
Tu q; tuum Sponsum complectere Sponsa vicissima
Amore mutuo, & favore mutuo.
Rebus in adversis illi sis dulce levamen
Solamen & vitæ suæ sis vnicum.
Vos vestrumq; torum Concordia munit, & vos
Vestrasq; mentes uniat Fides sacra,
Vivite felices; cedent felicia cuncta
Vobis; replete prole felici torum.
Sic bonitas Domini vos circumfundet, vt vnâ
Mente celebretis Numen & Nomen Dei.

Christophorus Lelmius B.

XI.

TE voco Coniugii sanctissime præses & auctor,
Cætera Numina, nomina vana, & inane abite;
Non etenim vestro fixum stat Marte vel arte
Coniugium, æterno verum instituyente Iehovâ,
Qui cum totius quæ machina continet orbis,
Humida, sicca, calentia, frigida, mollia, dura,
Terrasq; tractusq; maris, cœlumq; profundum,
Hinc genus aligerum, pecudesq; , ferasq; creasset,
Et tandem ex limo terræ formasset Adamum;
Mente volutabat præsens sapiente, quod vnus
Solus inutiliter concessæ tempora vitæ
Duceret, adq; operas impar fores omnes.

Ergo

Ergò ait, huic vitæ sociam, comitemq; laborum
Iungam corporibus qui sint duo, mentibus vnum:
Dixerat, hinc placidè somnos immittit Adamo,
Illius & dulci requiescere membra sopore
Efficat, ille iacet somnoq; accommodat artus,
Dumq; recumbit humi, secum altâ mente revolvit
Illa nova, & miranda sui monumenta parentis,
Scilicet, vt potuit tam magnum excudere mundum
Vi dicente modò, & firmam cum pondere terram;
Vt simul astrifero radiantia lumina Olympo
Indiderit, mundoq; suas diffundere flammâs
Iufferit, atq; suo terras ambire meatu.
Inprimis illa in reliquis coniunctio bella
Foemellæ, atq; Maris, quam lege atq; ordine certo
Sancierat Deus, ante oculos versatur Adamo,
Vnde statim exoptat similem, sociamq; puellam.
O utinam tali posses quoq; vivere lege,
Et sociam coniux cum coniuge ducere vitam.
Nam quid solus ages? quid tanto solus in orbe
Efficies, nî res operam quæ præstet ad omnes
Sit foemella tibi, cuiusq; in amore iugali
Vivas, & proprios videas aliquando nepotes?
Adfuit his votis præsens, & præbuit aures
Cunctarum omnipotens rerû Dominator & Auctor.
Namq; hic dum dormit, solam de corpore costam
Eximit, atq; nova replet loca carne lehovah;
Vnde statim apparet pulcris spectanda capillis,
Insignis facie, atq; omni sine labe puella,
Quam simul ac somno evigilans speculatur Adamus
Talibus exorsus, lætanti pectore fatur:
O de carne mea caro, & ossa affinia nostris
Ossibus, æque illis verè ædificata virago!
Salve opus ex nostro formatum corpore & osse,

Salve nostrorum comes & focia vna laborum.
Sic ait: & voto fruitur, potiturq; puellâ.
Coniugium hoc primum est, genus vndè exordia nostrum
Traxit, quodq; sua firmavit lege Iehovah,
Scilicet vt socii casta essent foedera lecti,
Nec velut in brutis regnaret tetra libido.
Quis furor est igitur Iehovæ opponere legem?
Cædite Papicolæ Monachorum rancida turba
Cæde procul: nihil hic tua lex de cœlibe vitâ
Iuris habet, præstant superi mandata Tonantis;
Quæ quia nunc sequeris, præstans virtute VALERI,
PRINCIPIS exemplo pietate Illustris & arte
RODOLPHI nulli veterum virtute secundi,
Dum sequitur magni vestigia rara parentis,
Nec non magnanimos, BELLONÆ fulmina fratres,
HEROAS virtute graves, gravidosq; triumphis,
Quorum, dum pietas, dum Musa, Themisq; vigebit,
Semper honos, nomenq; pium, laudesq; manebunt,
Et PATRES Patriæ meritò colet Ascanis ora.
Quis satis hoc cœptum celebret? quis laudibus æquis
Accumulet? sint ora licet resonantia centum,
Nox siquidem potius, quàm vox desistere cœptis,
Cessare ac tanto mandaret cardine laudum.
Nam si legitimi rimeris commoda lecti,
Tantus sese offert campus, tamq; vber acervus,
Vt nequeas tenui complecti singula versu,
Tolle torum; & quis erit candor, quæ gratia, amorq;
Quæ pietas, quæ cura precum, quæ deniq; virtus?
Tolle torum; & simul est sublata Ecclesia Christi.
Nam torus humanæ divina Academia vitæ est,
Vndè suas traxitq; trahitq; Ecclesia plantas.
Tolle torum; & quid erit mundus nisi tristis cremus?
Ni statuas tetrae foedæq; libidinis ignes,

Quis

Quæis gravius nullum scelus execratur Iovah,
Hæc VALERI tecum repurans, & mente revolvens
Non dubitas, quin jura tori potiora iugalis
Coelibe sint vita, quâ rasæ turba catervæ,
Gaudet, quin potius tibi principis esse sequendum
Exemplum censes, cui nunc tota Ascanis ora,
Cui patres, juvenes, cui curia, templa, scholæq;
Applaudunt, faustumq; torum, imperiumq; precantur.
Quæritur ergo tibi præstante pudore puella,
Quam pietas decoret, quam forma, genusq; celebrent.
Laudibus his reliquas audis superare puellas
DOROTHEAM-MARIAM, LAVRENTI-A-FINE paren-
Sanguine progeneratam, cuius probitasq; fidesq; (tis
Nota patet, Musisq; negat ditescere nostris.
Hanc petis, haud frustra q; petis, petis alite dextro,
Quamq; petis te præda manet, captamq; fatetur,
Seq; tibi æterno captivam foedere iungit,
Gaudens quod talem sit nacta puella maritum:
Tu gaudes talem te nactum Sponse puellam.
Quam Genus & Venus & Pietas super omnia dicit.
Virilis est pietas, & habet promissa salutis
Huius & æternæ; ceu sacra Dei tuba cantat:
Hæc igitur vestræ sit norma & regula vitæ.
Sic bona coniugii qui vestri est fautor & autor
Cuncta dabit vobis, vitæ quæ postulat usus:
Sic aberunt lites, aberit contentio, luctus,
Sic aderit blando semper concordia vultu,
Sic vitam pylios placidè ducetis in annos.
Hæc precor æternus precibus det plura precantis,
Multiplicetque suo mea vota favore Iehovah.

Johannes Sturmius
Cothenus.

XII. Vnde

Rgò ne de sim votivo carmine Sponso,
 Qui mihi sincera est iunctus amicitia.
 Conditor omnipotens, te, qui connubia
 Sanxisti, toto pectore & ore precor: (primus
 Sponsis hisce novis semper digneris adesse,
 Ducere ut innocuâ tempora pace queant:
 Sacra columbarum mentes concordia neēt at,
 Absint à dulci jurgia iniqua toro;
 Vobis una fides sit, sit mens una duobus,
 Vna salus, unum pectus, & unus amor,
 Vestra dolor nullus perturbet gaudia vestra
 Sit, precor, innumerâ prole beata domus.

Iohannes Maior VViteberg.
 N. P.

FINIS.

Id 4206
g

ULB Halle

3

004 167 287

f
Sb

Sik. 18 u. 25 nicht in FICA,
da Hschr. +90

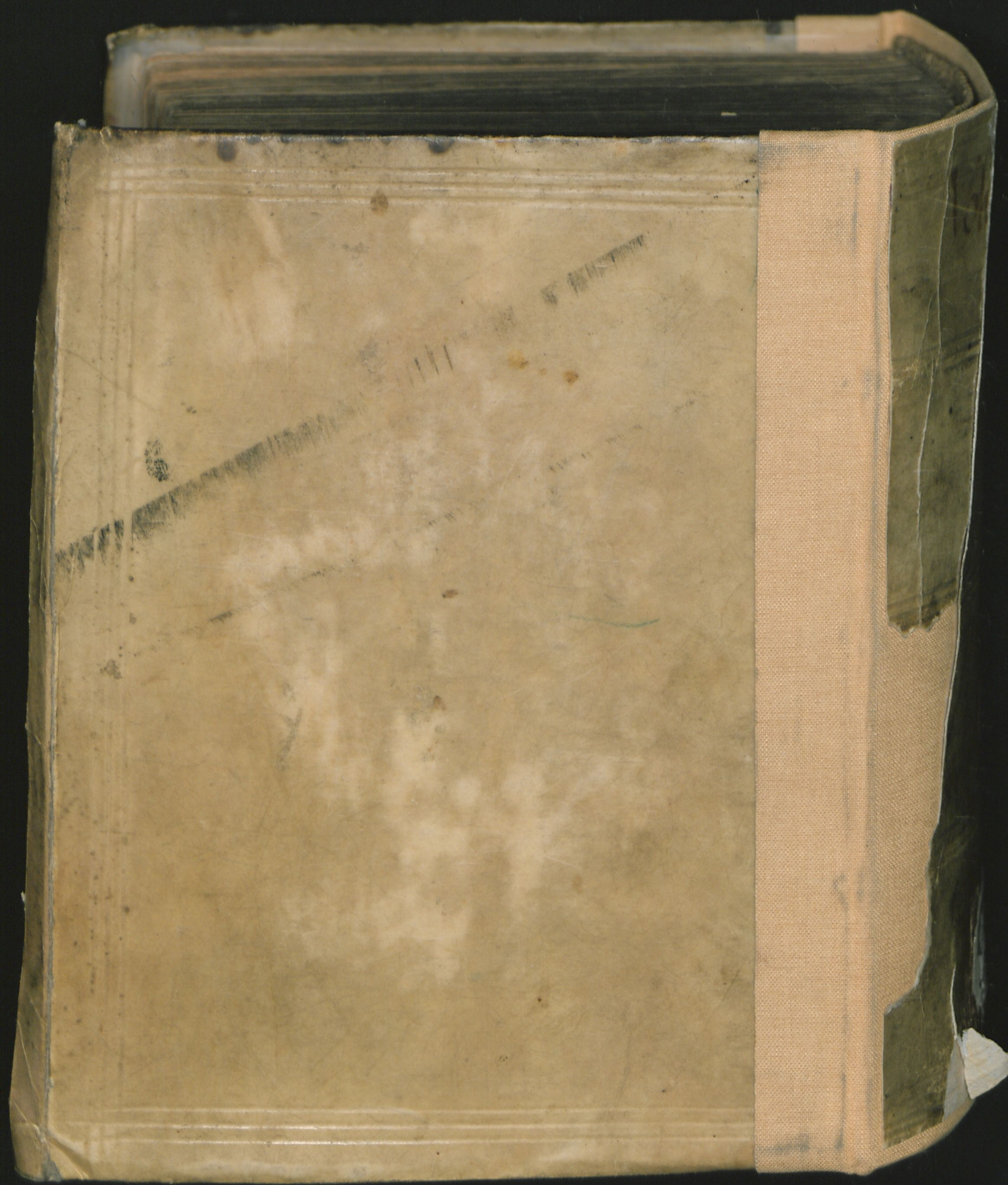
8-14

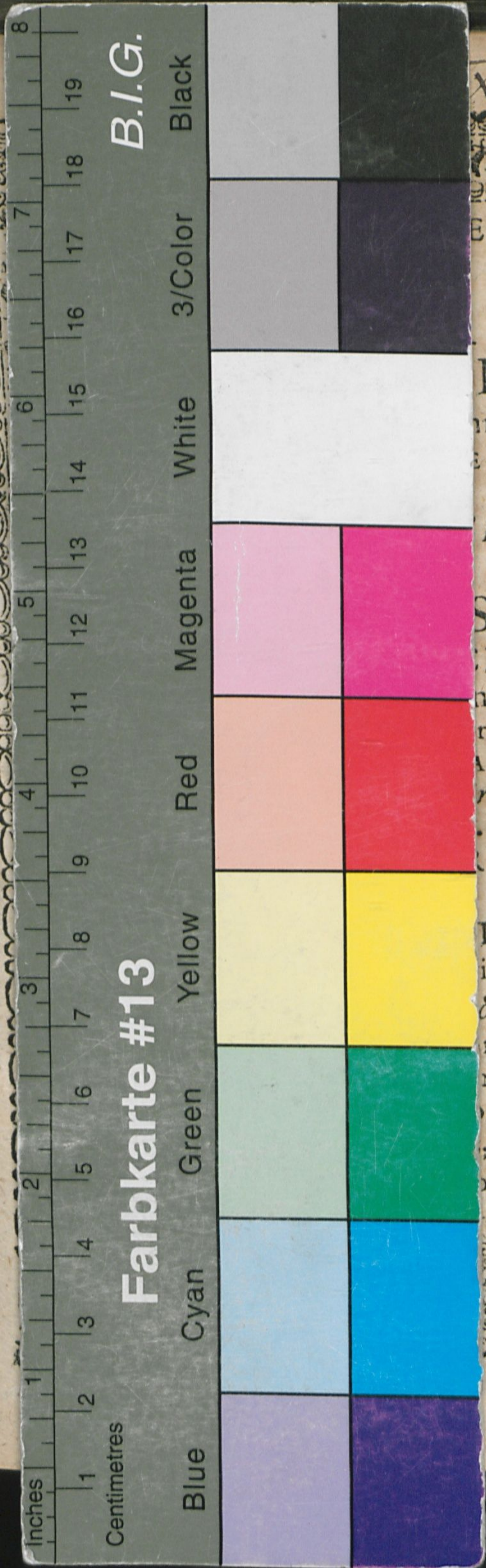
10. Aug.
Jul. 01

24 VD 17

M

XXXI.

ES VOTIVÆ

APOL

RI,

mitate

EO MARCHICO

Excellentiss.

SCHOSSERO

ES P.P.

m Ordinis p. t. Decano

re venerabili

ATA

virtute prestantiss.

CIO Bernburgensi

TORPIO Servesta,

inis,

ctobr.

n. M DC. XIX.

NTATÆ

, Commensalibus.

oltzij exscriptæ.

an 30

